

[Olufson.]

praktiseret en saadan Ordning i Sønderjylland, hvor man gennem den Bevilling af Jordfondens Midler, man havde til at opkøbe Jord for, netop har bragt Udstykningen ind som et Led i Akkordordningen, og mange Gange er det lykkedes ad denne Vej at faa gennemført en Akkordordning, der var gunstig for alle Parter. Jeg hilser, som sagt, den foreslaaede Bestemmelse med Tilfredshed, og jeg tror, at den i mange Tilfælde vil medvirke til, at en virkelig Gældsansæring for den enkelte kan finde Sted.

I den samme Paragraf bestemmes, at Kreditorerne kan, hvis de ikke finder den Akkordordning, der er foreslaaet, tilfredsstillende, gaa ind og byde paa Ejendommen, og hvis de byder højere op end Ejeren, kan de faa Ejendommen tilslaaet, selvfølgelig mod at tilsvare de Kreditorer, der staar foran dem og er ligestillede med dem, deres. Ejeren kan ogsaa faa Lov til at blive, hvis Akkordudvalget skønner, at han har de nødvendige Betingelser for at kunne drive Ejendommen videre, og saa kan der foretages en Indfrysning eller Indkapsling, som Vinding Kruse siger, af den overflødige Gæld, og denne Indkapsling varer gennem 5 Aar. Men der er en Bestemmelse her, som er ny. Den findes i § 23, 1ste Stykke, og den er til afgjort Fordel for den, som vil komme ud for det, at han maa forlade Ejendommen til Trods for alt. Det er den, at hvor man overtager en saadan Ejendom uden Tvangsauktion, vil Ejeren kunne faa det Beløb, som Tvangsauktionen ellers vilde koste, udbetalt med 400 Kr. med et Tillæg af $\frac{1}{2}$ pCt. af Overtagelsessummen. Man slipper derigennem for de dyre Tvangsauktioner, og den Ejer, der til Trods for alt bliver tvunget til at gaa bort fra Ejendommen, faar da et Beløb at rejse med, saa han ikke staar helt paa bar Bund den Dag, han kommer ud.

Der er en Bestemmelse til i denne Paragraf, som jeg betragter som absolut god, og det er den, at den Gæld, som der ikke bliver budt op til, som der altsaa ikke viser sig Dækning for under de Forhold, vi er inde i nu, den vil blive slettet og vil ikke komme til at hvile som personlig Gæld paa Manden i Fremtiden. Mange Gange har det netop trykket en Mand stærkt, at han, naar han har maattet gaa fra sin Ejendom, ved Siden af dette har haft en personlig Gæld, der har hvilet paa ham ud i Fremtiden og har hindret ham i atter at kunne komme i Vej.

Jeg mener, som sagt, at disse Bestemmelser er af en saadan Karakter, at vi kan

være tilfredse dermed, og jeg tror, at hvis Forslaget gennemføres, vil det betyde en langt større Tryghed for dem, der er ude i Vanskeligheder, end den hidtil tilvejebragte. For saa vidt vilde alt sikkert være godt, hvis ikke Sagen ogsaa havde haft en anden Side. Men der er en anden Side, og den kan vi ikke komme uden om. Forholdet er det, at man kan jo ikke skære Fordringer ned for en, uden at det gaar ud over en anden. Man kan ikke skære Gælden ned et Sted, uden at samtidig en Fordringshaver mister sine Krav, og man kan ikke, som det er Tilfældet her, yde betydelige Rentetilskud og andet, uden at det koster Penge. Derfor finder vi i Bemærkningerne til Forslagets Afsnit IV en Opgørelse over Udgifterne, som dér er beregnet til at blive 28,8 Mill. Kr., og en Redegørelse for den Maade, hvorpaa man mener, at Dækning for disse Udgifter skal skaffes til Veje. Dette Afsnit vil sikkert ikke vinde absolut Tilslutning alle Steder, og jeg ser, at man fra Sparekassernes Side allerede er begyndt at protestere derimod; men jeg vil gerne sige, at hvis man vil gaa ind i en Lovgivning, der vil prøve paa at hjælpe dem, der uden egen Skyld er kommet ind i Krisen, lader det sig nu engang ikke gøre, uden at man samtidig skaffer de Midler til Veje, som er nødvendige dertil, og efter min Mening er den Maade, hvorpaa Midlerne foreslaas skaffet til Veje, en saadan, at den ikke kan genere i nogen synderlig Grad. Jeg vil fra mit Partis Side anbefale Lovforslaget. Jeg haaber, at det maa faa en ret let Gang gennem Rigsdagen. Jeg mener, at hvis Lovforslaget vedtages, skabes der Basis for, at den jævnt dygtige Landmand, hvis ikke Forholdene i væsentlig Grad forværrer sig, kan arbejde med større Tryghed i Fremtiden, end han kan i Dag. Ved den individuelle Gældssansæring er man i Stand til at sondre det fra, som er usundt, saa at kun det sunde bliver tilbage, og man skaber gennem en saadan Lovgivning en Beskyttelse for Debitorerne, for Skyldnerne, uden at efter min Mening Kreditorinteresserne bliver gaaet for nær. Man skaber en Lettelse i Gældsbyrden, uden at det gaar ud over Tilliden til Obligationerne, og den Tilbøjelighed til Prisstigning, som tidligere Foranstaltninger kunde fremkalde, bortelimineres ved Bestemmelserne i Afsnit II og III.

Der kan selvfølgelig forhandles om Enkeltheder i dette Lovforslag, men jeg mener, at Forslaget er en Helhed, og at man i hvert Fald ikke kan tage et enkelt Afsnit ud, uden at det hele bryder sammen. Særlig er det andet og tredie Afsnit saa nøje for-